

Waarom speelt het machtige NBA-bonzenbureau toch ook op andere borden? Zo herstel je geen vertrouwensbreuk.

4 juli 2016

Aan de bijna-Zuidas is het weer eens hommeles. Een conflict tussen de sectie zondagbadminton van de Nederlandse Beroepsvoetbal Associatie (NBA) en de Nederlandse Badmintonbond. Weer is een badmintonspeler door NBA-officials betrapt op het dragen van het verkeerde schoeisel; een voorval dat zich afspeelde tijdens de badmintoninterland tussen Japan en Nederland. De bewuste speler dreigt nu haar licentie te verliezen om in het zaterdagamateursovoetbal, waar haar kinderen spelen, te mogen fluiten.

Een Amsterdammer te Rotterdam

Boze tongen beweren dat het een kwestie van rancune is. Om dat te kunnen duiden moeten we terug naar het laatste decennium van de vorige eeuw. In die periode verhuisde Joris van de Scheffelaar – een financieel aantrekkelijke functie lonkte – van Amsterdam naar Rotterdam. Daarmee kwam voor Joris ook een einde aan zijn voetballoopbaan. Goede herinneringen had hij aan de dinsdagavondtrainingen. Na wat dollen met de bal volgde het innemendste deel van de avond; de nabespreking aan de bar. Tot in de kleine uurtjes...

Een collega, oud-marinier, bij zijn nieuwe werkgever de Rotterdamse Bank voor Handel en Scheepvaart, nodigt Joris uit om een kijkje te nemen bij zijn rugbyvereniging. Hij verwacht dat Joris onder de indruk zal zijn van de sportiviteit, de sfeer en de mentaliteit van het rugby. Door lid te worden van Sparta kan hij weer een vriendengroep opbouwen.

Naar de regels of naar de geest

Hartelijk wordt Joris bij Rugbyclub Sparta binnengehaald. Maar de genegenheid blijkt niet van twee kanten te komen. Bij de urenlange, zware trainingen gaat het er, naar de maatstaven van Joris, erg gedreven en gedisciplineerd aan toe. Irritant is ook dat er na de veldtraining steevast een lange en intensieve tactische bespreking volgt; ondersteund door het eindeloos herhalen van kennelijk instructieve filmbeelden.

Na een biertje in het Spartaans ingerichte clubhuis, pakken de meeste sporters al snel hun tas en verdwijnen in de nacht. Joris telkenmale in vertwijfeling achterlatend. Joris voert steeds vaker excuses aan om een training te kunnen afzeggen. Ook komt hij nogal eens te laat.

Tijdens de wedstrijden voelt Joris zich wel in zijn element; hij stort zich dan in het spel. Wel vindt hij het lastig dat zijn medespelers hem heel vaak niet begrijpen; hoewel de coach dat anders uitlegt. 'Probeer het spel beter te vatten, Joris. Rugby wordt vooral binnen de geest van de regels gespeeld; de speler is dienstbaar aan het team.' De captain spreekt Joris er bijvoorbeeld op aan dat hij steevast probeert zelf door te breken. Vooral als hij, in flyhalf-positie, de bal uit de scrum door de scrum-half krijgt toegespeeld. Hij heeft er op zo'n moment geen oog voor dat juist de centers of de wings op een betere positie staan – en de kwaliteiten bezitten – om een doorbraak te forceren.

They say:

Football is a game for gentlemen, played by hooligans.

Rugby is a game for hooligans, played by gentlemen.

Het NBA-Bonzenbureau

Omdat het ook op kantoor met de collegae niet echt wil vlotten en heimwee de kop opsteekt, wil Joris maar twee dingen. Terug naar Amsterdam – hij wordt desgevraagd tewerkgesteld op het Amsterdamse bijkantoor van de Bank – en weer een beetje leuk een sport beoefenen. Gaan voetballen dus.

Kickers zijn in wezen toch voetballers?

Hoewel Joris zich bij de NBA aardig weet in- en op te werken, merkt hij al snel dat zijn carrière er vooral mee is gediend als hij voor de hoogste bazen, en daarmee voor de Big4-clubs, een substantiële meerwaarde kan genereren.

Joris heeft een briljant idee. Daarmee kan hij van de nood een deugd maken. Hij zal zich met het rugby gaan bezighouden. Tenslotte heeft hij nog een appeltje te schillen met die vermaledijde rugbyers en hun elitaire houding. Wat denken ze wel? De macho's. Doe maar gewoon, dan doe je gek genoeg. Die sport moet veranderen en naar het volk worden gebracht. Dat kunnen wij op de bijna-Zuidas. Bovendien is de voetbalsport de leverancier van de meest succesvolle rugbyspelers. Waaraan heeft Engeland zijn overwinningen op het WK Rugby te danken? Juist, de kicker!

Paaien van de Big4-clubs

Het komt Joris als geroepen dat de inkomsten van de Big4-clubs tanende zijn. Het plan van Joris om binnen het ABN...eh...NBA-bonzenbureau ook aangrenzende (lees: oneigenlijke) activiteiten te gaan ontplooiën, valt daarmee in goede aarde bij de vier grootste clubs. Zijn voorstel sluit naadloos aan op de ideeën om naar andere werkterreinen om te zien. Meer aandacht voor vrouwenvoetbal bijvoorbeeld. Maar ook de suggesties van Marco van Basten worden omarmd. Nieuwe regelgeving, een team van acht spelers en een kleiner veld kunnen de aantrekkelijkheid van het voetbal verhogen. Joris krijgt alle ruimte; over het budget hoeft hij zich geen zorgen te maken.

Eenkennige sportverslaggevers

Hoewel hun naamgeving anders doet vermoeden, hebben sportverslaggevers uitsluitend kennis van voetbal; één van de achtergronden waardoor decennia lang andere sporten van de buis zijn geweerd. De veelal langharige en smoezelige vertegenwoordigers van deze schrijvende en in talkshows kwetterende bevooroordeelde pers komen graag en vaak op de champagne op het Bonds bureau.

Op instigatie van Joris weet één van deze trouwste NBA-volgers een ongenaakbare en onwrikbare positie in de redactie van het Rugby Magazine te verwerven.

Kijk; daar kan Joris wat mee!

NBA-sectie Rugby

Het moet gezegd; het is Joris die de eer te beurt valt om als eerste een oneigenlijke NBA-sectie op zijn conto te kunnen schrijven. Rugby dus; daarna volgen er meer; tot aan badminton toe.

Joris wordt alom geprezen om zijn initiatieven en krijgt blind krediet om verdere acties te ondernemen. Zo bezoekt hij bijvoorbeeld de jaarlijkse bijeenkomsten van de, wat Joris noemt, aangesloten sportbonden. Tijdens die bijeenkomsten (hij is, slimme zet, lid gebleven van de Rugbybond) laat Joris niet na om zijn ondermijnende invloed aan te wenden.

Waarom schrapt de Register Autoriteit (RA) een 'voetballer van het jaar'?

Natuurlijk gaat niet alles van een leien dakje. Een lopende kwestie houdt Joris nogal bezig. Het gaat om de problemen die zich voordoen bij de overschrijving van een voetballer naar een rugbyvereniging. Het niet meewerken aan een ordelijk verloop van de transitie schokt velen. De bewuste speler past als mens en kicker uitstekend in het nieuwe rugbyteam; voelt zich in het team uiterst senang; houdt van de sfeer en draagt al direct bij aan een paar succesvolle wedstrijden. Hij heeft het voetbal achter zich gelaten.

Maar de speler heeft buiten de waard gerekend. De NBA stelt dat hij zijn opleiding bij een vereniging van de NBA heeft genoten en dat hij als voetballer binnen het rugby opereert.

Als de speler volhardt in uittreding bij de NBA-club riskeert hij dat hij zijn overwinningsbekers en -medailles weer moet inleveren. Ook zal de Register Autoriteit (RA) zijn naam schrappen; zijn uitroeping acht jaar geleden tot 'voetballer van het jaar' wordt daarmee, geschiedvervalsing, teniet gedaan.

Om de heisa, maatschappelijke vertrouwensbreuk, die hierdoor ontstaat de kop in te drukken spreekt Joris in een aantal betaalde interviews over 'het voorstaan van integer gedrag', 'het dienen van gemeenschappelijke belangen', 'het samengaan van aanvullende expertises', 'het bereiken van een steviger positie bij het aankopen van kunstgras' en, als donderslag bij heldere hemel, het plan tot 'het gezamenlijk uitbrengen van verklaringen'.

Een gezamenlijke verklaring? Belangenverstrengeling bedoel je!

Het is vooral dat laatste dat bij de Rugbybond in het verkeerde keelgat schiet. 'Wat is dit voor baarlijke nonsens? Wij zijn hier toch niet anders bij betrokken; dan dat wij een speler graag welkom heten? Vanzelfsprekend respecteren wij de beslissing van die speler. Kennelijk is hij gevallen voor het edele rugbyspel. Zadel ons nu niet op met vreemde gewoonten en de machtsspelletjes die NBA er de laatste decennia op na schijnt te houden.'

'Zo herstel je geen vertrouwensbreuk. Wij vragen de NBA uitdrukkelijk om fair play. Het afleggen van verantwoording doen we liever onafhankelijk; wij wéten voor welk publiek we spelen...'

'Schoenmaker blijf bij je leest!'

Oproep van de Rugbybond aan de NBA

Mede in het belang van voetbalminnend Nederland roept de Rugbybond de NBA op om zich weer geheel op het edele voetbalspel te concentreren. Die sport moet, zo vernemen wij uit de pers, uit het slop worden gehaald. Daarvoor is de NBA verantwoordelijk. De NBA kan zich niet permitteren de roep uit de maatschappij te negeren. Het maatschappelijk belang vereist nu eenmaal dat de bond op een betrokken, integere, professionele wijze de voetbalsport weer gaat dienen en terugbrengt op het kwaliteitsniveau dat het in 1984 of daaromtrent had.

"Laat je dus niet afleiden NBA; blijf bij je corebusiness. Zorg dat het Nederlandse publiek weer vertrouwen in je krijgt".

Een stevige tackle door Rugby Officials (RO's)

Met andere woorden. Hef die vermaledijde pret-secties op. Ze zijn oneigenlijk, wezensvreemd, verstorend, irritant en dienen alleen de belangen en de ego's van een handvol NBA-bonzen. En reorganiseer en decimeer het Bonzenbureau! Want als Rugby Officials hebben we geen hulp en bijstand nodig. Zeker niet van snowballs. Rugbyers zijn vooral gewend hun eigen boontjes te tackelen.

Arie Molenkamp (www.publicauditing.nl) is zelfstandig gevestigd als organisatieadviseur, auteur, opleider en coach. Eerder was hij directeur bij KPMG Management Consulting.